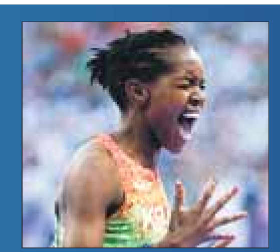
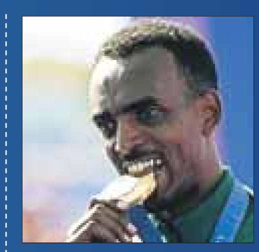

La que els faltava

Onze catalanes d'una generació única culminen una trajectòria brillant amb la primera medalla d'or olímpic

Kipyegon enllaça tres títols olímpics de 1.500 m

Tola, repescat per una baixa, triomfa en la marató

Iris Tió i Alisa Ozhogina, setenes en el duet de natació artística

Laura Heredia, a la final del pentatló modern

0,5 EUROS

DIUMENGE, 11 D'AGOST DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8173

AFC BOURNEMOUTH 3-2 GIRONA FUTBOL CLUB

FALTA MOLT I FALTA POC

El Girona, amb mancances i limitat per les baixes, perd l'últim amistós a només cinc dies de començar la lliga

Stuani i Joel Roca capgiren l'1-0 del Bournemouth, però l'equip paga la fragilitat en la recta final

N. MARGUÍ / GIRONA FC

MÍCHEL: "ESTIC PREOCUPAT PERQUÈ NO ENS HEM POGUT ENTRENAR BÉ TOTS JUNTS"

Millor, però enca

AMB PINCES • El Girona perd contra el Bournemouth en un últim test de preparació marcat per les sis baixes a l'equip per culpa d'un procés víric **ASCENDENT •** L'equip millora les prestacions a l'equador del matx i remunta un 1-0, però es desfà al final

Almena, dels millors ahir, condueix la pilota entre rivals ■ GIRONA FC

3 Bournemouth
2 Girona

BOURNEMOUTH: Travers (Dennis, 76'), Adam Smith (James Hill, 76'), Zabarnyi, Senesi (Huijsen, 42'), Kerkez (Max Aarons, 61'), Christie (Lewis Cook, 76'), Alex Scott (Faivre, 76'), Semenyo (Jebbison, 76'), Kluivert (Ouattara, 61'), Sinisterra (Anthony, 76') i Philip Billing (Tavernier, 46').

GIRONA: Juan Carlos, Arnau Martínez (Selvi, 59'), Antal, Juanpe, Almena, Oriol Romeu (Minsu, 73'), Solís (Iván Martín 59'), Ilyas, Misehouy (Francés, 80'), Ureña (Joel Roca, 46') i Stuani.

GOLS: 1-0 (5') Kluivert, de penal. 1-1 (35') Stuani. 1-2 (50') Joel Roca. 2-2 (72') Sinisterra. 3-2 (79') Jebbison.

ÀRBITRE: Yusuke Araki. **T.G.** Alex Scott (57'), Joel Roca (61') i Stuani (82'). **T.V.:** cap.

PÚBLIC: Uns 7.000 espectadors al Vitality Stadium.

No falla

Stuani va poder marcar l'empat amb una acció marca de la casa dins l'àrea petita

Gran notícia

Joel Roca va fer el primer gol després de la greu lesió carregant la cama des de la frontal

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona va perdre l'últim amistós de la pretemporada al Vitality Stadium contra el Bournemouth (3-2). L'equip dirigit per Míchel Sánchez, minvat per un procés víric que afecta sis dels components de la plantilla –per ara–, va millorar les prestacions del duel que feia menys de 24 hores havia disputat i perdut contra el Newcastle (4-0), però ni així va poder acabar la fase de preparació amb la bona sensació que dona la victòria. Els gironins van remuntar un 1-0 inicial de Justin Kluivert de penal, es van desfer de la pressió dels d'Andoni Iraola, i a través de Stuani i Joel Roca van situar un 1-2 segurament injust. En el tram final, els canvis dels anglesos van fer créixer l'equip, al contrari d'un Girona ja sense energia que va veure com Sinisterra i Jebbison establien el 3-2 definitiu que deixa la pretemporada blanc-i-vermella amb un balanç d'una sola victòria, tres empats i tres derrotes. Molta feina per fer a la gespa i als despatxos, molt marge de millora i plena confiança en l'equip, o el que en queda, que va fer gaudir tota l'afició la campanya passada.

El partit va començar semblant al del Saint James Park. El Bournemouth pressionava amb decisió i intensitat, i els jugadors gironins no trobaven la manera de sortir amb la pilota controlada o evitar pèrdues en zones compromeses. Tot just en el minut 2, Juan Carlos, el millor juntament amb Almena, va intervenir providencialment. El de Marchamalo va fer penal en el 5' a Christie després que Ureña provés un frivolitat pressionat per un rival. Justin Kluivert va avançar els locals, que intentaven asfixiar un Girona que, per sort, ahir sí que va tenir una resposta millor al joc del contrincant. Això sí, Juan Carlos va tornar a salvar l'equip a rematada de Senesi amb la testa (22'), enmig d'una reacció comandada en gran part per un Almena trencant línies en diagonal, un Misehouy intentant entrar en joc i un Oriol Romeu exercint de líder de la pressió. I és que, en una recuperació del d'Ulldecona va arribar l'empat de Stuani, que va rebre de Misehouy ja dins de l'àrea, va retallar el seu marcador i va creuar la rematada davant Travers (35').

En la segona part, la tendència positiva del Girona es va mantenir i Joel Roca va culminar la remuntada momentània controlant a la frontal i etzibant un xut fort, sec i ajustat al pal dret que es va colar dins la porteria, un premi a la superació per al de Camprodon, que la campanya passada la va passar en blanc per culpa d'una greu lesió al genoll i que demostra que aquesta ja ha quedat enrere (50').

En el tram final, l'energia dels de Míchel va caure en picat, al contrari que la del Bournemouth, que amb els canvis va anar a més i en dues accions gairebé consecutives va tornar a capgirar el resultat. Primer Dango Ouattara va fer una centrada brillant a l'arribada des de la segona línia de Sinisterra amb el cap (72') i després Faivre va entrar a l'àrea com si fos la Rambla i amb un Ilyas fos, per fer un xut creuat que va tocar Juan Carlos i Jebbison, amb la canya a punt, va endreçar dins la porteria (79'). El manxec va evitar el quart d'Ouattara, que hauria fet mal i afegit algun dubte més. ■

Una infecció vírica que preocupa

El Girona continua acumulant contratemps en forma de baixes a només cinc dies de l'inici de la lliga al Benito Villamarín contra el Betis (dijous 15 d'agost a les 21.30 h). I en aquest cas, preocupa especialment el procés víric que està afectant la plantilla i algun membre del cos tècnic –els índexs de covid han repuntat tot i que amb efectes menors sobre les persones– ja que fins a sis jugadors estan afectats i no van poder participar del partit al Vitality Stadium.

Van de Beek, Portu, Toni Villa, que van jugar divendres al Saint James Park contra el Newcastle, a més de Tsygankov, Valery i Oriol Comas van ser baixa, com els ja habituals Krejci, Jastin i Artero, per lesió, a més d'Abel Ruiz i Miguel Gutiérrez, que es reincorporaran amb la plantilla avui mateix ja a la Massana. Bryan Gil, que va notar unes molèsties musculars en l'escalfament previ contra el Newcastle, es va asseure a la banqueta. Ja no ha viatjat a Anglaterra i no juga des de l'amistós contra el Montpeller Manu Vallejo.

Experiments obligats

Arran de les baixes, Míchel Sánchez va veure's obligat a fer algun invent en l'onze inicial. D'entrada, només Arnau Martínez i Oriol Romeu van repetir com a titulars menys de 24 hores després de jugar contra el Newcastle. El lateral dret de Premià de Dalt va jugar com a lateral esquerre mentre que per la dreta, el tècnic de Vallecas hi va situar Ilyas Chaira, que havia disputat els dos primers partits de pretemporada contra l'Olot i el Montpeller però havia desaparegut fins i tot de les convocatòries de la resta de partits. De vocació ofensiva, a Ilyas se'l va veure d'inici una mica perdut pel seu costat tot i les ajudes d'Almena, que va ser extrem dret tot i que es va moure per on va voler. Solís i Misehouy van acompanyar Romeu al trivot del mig del camp, mentre que Stuani va ser el punta de referència agafant el relleu de Portu. L'uruguaià va estar massa sol al davant però quan va tenir mitja pilota bona dins l'àrea va poder fer de les seves i marcar el seu primer i únic gol de la pretemporada.

...ra insuficient

Míchel Sánchez Entrenador del Girona

“La gent no ha d’estar preocupada, però jo sí”

Arnau Madrià
GIRONA

Míchel va compartir les seves reflexions sobre el rendiment de l’equip i les expectatives per a la nova temporada. “La pretemporada ha estat dolenta. En el sentit que no hem pogut estar amb tota la gent. Ara mateix no tinc clar l’equip i la manera de jugar, i estem a cinc dies de la competició. Això és normal. Hem tingut jugadors en altres competicions, en els Jocs Olímpics, l’Eurocopa i més, i afegint que els fitxatges han arribat tard i els lesionats, la veritat és que estic preocupat perquè l’equip no s’ha pogut entrenar bé tot junts. Això ha estat difícil, ja que no m’agrada tenir la sensació que no controlo el que passa a l’equip. El dia a dia ha estat molt bo i els jugadors s’han entrenat molt bé. Estic segur que farem les coses bé per començar, però hem d’anar pas a pas.”

Míchel dialogant amb Iraola abans de l’inici del partit al Vitality Stadium ■ SERGI ARPÍ

Pel que fa a les seves preocupacions, Míchel va afirmar: “La gent no ha d’estar preocupada, però jo sí. No és el mateix que jugui a la posició de 6 Arnau, Aleix o Oriol, que ha arribat fa només una setmana. El procés per a nosaltres ha estat molt important, i això ha estat difícil. Nosaltres no tenim automatismes d’accions defensives, sinó més amb pilota. Per a mi és el més important. El control de la pilota depèn molt que estiguem ben connectats. Penso que hem de continuar treballant. Hi ha gent que ha jugat tots dos dies seguits, i no és fàcil. A més, contra equips de la Premier League. Estic tranquil perquè hi ha un bon treball, però em sembla que l’equip no està fet, i per això també he d’estar preocupat. D’aquí a cinc dies hem de competir, però estic segur que treballarem per preparar bé el primer partit.”

Finalment, l’entrenador va expressar la seva motivació per la nova temporada: “Estic convençut que l’equip competirà en tots els partits. La meva obligació és que l’equip tingui una mentalitat col·lectiva el més aviat possible. És la meva feina, i en tinc molta. Aquesta temporada per a mi serà especial, i vull treballar de la millor manera. La meva motivació és absoluta, perquè hem de fer un equip competitiu, amb mentalitat guanyadora i que vulgui tenir protagonisme.”

Sobre els objectius, Míchel va concloure: “La paraula és creixement en cada partit. Hem de ser millors després de cada partit. Estic convençut que farem un equipàs i un gran curs. Ara bé, no sé si serà millor o pitjor que l’anterior.” El tècnic madrileny es va mostrar crític amb el moment, tot i admetre que és una situació normal del curs; es va mostrar optimista pel que vindrà i va elogiar el treball de l’equip. ■

BREUS

GIRONA

L’equip ja és a Girona i no s’aturarà. Tot i els dos partits seguits i el viatge que van fer ahir després de perdre contra el Bournemouth, la plantilla dirigida per Míchel no tindrà cap dia de descans fins que jugui dijous, al camp del Betis, la primera jornada del campionat. El de Vallecas podrà comptar ja avui amb els olímpics Abel Ruiz i Miguel Gutiérrez. ■

COMMUNITY S.

El City aixeca el primer trofeu del curs. Els *citizens* van sumar ahir el primer títol del curs 2024/25 en imposar-se al Manchester United en la tanda de penals de la Community Shield, que es va disputar a Wembley. El partit havia acabat amb empat a un, després d’uns últims deu minuts frenètics, amb gols de Garnacho (82’) i Bernardo Silva (89’). Des dels onze metres, el City es va imposar per 7-6. Divuitè títol de Guardiola amb el conjunt anglès. ■

AMISTÓS

L’Escala s’imposa clarament a l’Olot. El conjunt escalenc, que durant la pretemporada ja havia vençut per 0-1 el Barça Atlètic, de primera FEF, va imposarse còmodament a l’Olot, de segona FEF. El duel, disputat al Nou Miramar, va acabar 4-2 per als locals, amb gols de Martí Alonso, Cabral, Marc Padilla i Yaya, en pròpia porta, per a l’Escala; i de Puigbert i Maynau per a l’Olot. ■

La dama dels 1.500

ATLETISME • Faith Kipyegon es converteix a París en la primera atleta que enllaça tres títols en la prova reina del mig fons **PLUSMARCA** • L'estrella kenyana obté la victòria amb suficiència i estableix un nou rècord olímpic (3:51.29)

Xavier Agustí
BARCELONA / PARÍS

La dama dels 1.500 m, la kenyana Faith Kipyegon, que ahir es va convertir en l'única atleta que ha enllaçat tres títols olímpics en la prova reina del mig fons, va posar el colofó a una apoteòsica jornada final dels Jocs de París a l'Stade de France. Kipyegon va guarnir la tercera corona amb una nova plusmarca olímpica (3:51.29), una fita que també va aconseguir el quartet masculí dels Estats Units de 4x400 m (2:54.43) gairebé al final de la sessió. No van ser rècords, però sí que s'han fet un lloc entre les millors marques de la història, els registres del kenyà Emmanuel Wanyonyi en els 800 m (1:41.19) o del quartet femení nord-americà del relleu llarg (3:15.27). La jornada, amb vuit títols en joc, va donar per a molt, com la nova redempció de Jakob Ingebrigtsen en els 5.000 m (13:13.66).

Els tres títols olímpics de Kipyegon, afegits als tres de mundials, la catapulten com la millor especialista de la història en la distància. El 7 de juliol l'estrella kenyana havia batut la plusmarca mundial (3:49.04) a l'estadi Charléty de París i ahir va superar l'olímpic a l'Stade de France. Amb 3:51.29, va rebaixar notablement els 3:53.11 de fa tres anys a Tòquio. L'etíop Gudaf Tsegay, amb qui va tenir una topada en la final dels 5.000 m que la va deixar momentàniament desqualificada, va marcar un ritme descomunal en els primers 800 metres (2:03.3). Després ho acabaria pagant amb l'última plaça. Kipyegon, a l'ombra de la seva gran rival, no va aparèixer en escena fins a l'última volta, en què va prendre el comandament i ja no el va abandonar fins al final. Va arribar als darrers metres amb suficiència i va precedir l'australiana Jessica Hull (3:52.56), la britànica Georgia Bell (3:52.61), amb rècord del seu país, i l'etíop Diribe Welteji (3:52.75). Per primer cop quatre atletes trencaven la barrera dels 3:53 en la mateixa cursa.

Faith Kipyegon, en èxtasi, moments abans de certificar el seu tercer títol olímpic de 1.500 m ■ WORLD ATHLETICS

Les finals

HOMES. 800 m	
1r E. Wanyonyi (Kenya)	1:41.19
2n M. Adrop (Canadà)	1:41.20
3r D. Sejati (Algèria)	1:41.50
4t B. Hoppel (EUA)	1:41.67
5è M. Attaoui (Espanya)	1:42.08
5.000 m	
1r J. Ingebrigtsen (Noruega)	13:13.66
2n R. Kwemoi (Kenya)	13:15.04
3r G. Fisher (EUA)	13:15.13
Alçada	
1r H. Kerr (Nova Zelanda)	2,36
2n S. McEwen (EUA)	2,36
3r M.E. Barshim (Qatar)	2,34
4x400 m	
1r Estats Units	2:54.43
2n Botswana	2:54.53
3r Gran Bretanya	2:55.83
DONES. 1.500 m	
1a F. Kipyegon (Kenya)	3:51.29
2a J. Hull (Austràlia)	3:52.56
3a G. Bell (GBR)	3:52.61
100 m tanques	
1a M. Russell (EUA)	12.33
2a C. Samba-Mayela (França)	12.34
3a J. Camacho-Quinn (P. Rico)	12.36
Javelina	
1a H. Kitaguchi (Japó)	65,80
2a J.A. van Dyk (Sud-àfrica)	63,93
3a N. Ogrodnikova (Rep. Txeca)	63,68
4x400 m	
1r Estats Units	3:15.27
2n Països Baixos	3:19.50
3r Gran Bretanya	3:19.72

Els relleus de 4x400 m dels Estats Units impressionen

La jornada es va tancar amb les dues victòries dels Estats Units en els relleus de 4x400 m. En la prova masculina, el frec a frec final entre el campió de 400 m tanques Rai Benjamin i el de 200 m, el botswanès Letsile Tebogo, va impulsar un nou rècord olímpic per als vencedors (2:54.43) i un d'africà (2:54.53) per als segons classificats. En el relleu femení no hi va haver història i el quartet dels Estats Units va convertir la prova en un passeig triomfal per signar un espectacular 3:15.27, a només 10 centèsimes del rècord mundial i olímpic del conjunt soviètic (3:15.17), de Seül 1988. Gabrielle Thomas va sumar el seu tercer or, després dels 200 m i el relleu de 4x100 m, i Sydney McLaughlin, el segon, després de l'exhibició en els 400 m tanques. Ahir el seu parcial va ser de 47.71. El títol del concurs d'alçada va ser per al neozelandès Hamisch Kerr, que amb 2,36 m i dos únics nuls en tot el concurs va haver de desempatar amb el nord-americà Shelby McEwen. Aquest cop, a diferència de fa tres anys a Tòquio, en què Mutaz Essa Barshim i Gianmarco Tamberi van pactar repartir-se la medalla d'or, no hi va haver acord i el llistó va dictar sentència a favor de l'oceànic. En la javelina femenina, la japonesa Haruka Kitaguchi es va assegurar el títol en el primer intent (65,80 m).

Ingebrigtsen es redimeix

Si Kipyegon és la gran dama dels 1.500 m, el noruec Jakob Ingebrigtsen va tornar a trobar consol amb l'or en els 5.000 m, després de no haver acomplert els objectius en la distància inferior, on es va classificar en quart lloc. Definitivament, les 12,5 voltes s'han convertit en la prova ideal del prodigi escandinau i es va repetir la història dels dos últims mundials. Tant a Eugene com a Budapest va ser derrotat en els 1.500 m, però es va rescabalar amb la victòria en els 5.000 m. En els Jocs de París es va calcar el guió. Els etíops Biriam Mehary i Addisu Yihune van intensificar el ritme a partir del tercer quilòmetre per aplanar el camí al seu millor representant, Hagos Gebrhiwet. Però Ingebrigtsen va replicar en els últims 200 metres i amb 13:13.66 va arribar triomfador davant del kenyà Ronald Kwemoi (13:15.04) i el nord-americà Grant Fisher (13:15.13).

Wanyonyi vola en 800 m

La jornada s'havia escalfat només començar amb uns 800 m que aplegaven els principals protagonistes que aquest curs van sacsejar el rànquing mundial entre els mítings de la Lliga del Diamant de París i Mònaco. Salvant les distàncies, el kenyà Emmanuel Wanyonyi va guanyar a l'estil David Rudisha, imposant un ritme vertiginós de principi a fi. Va cobrir el parcial de 400 m en 50.28 i, tot i la pressió dels rivals, va arribar triomfador en 1:41.19, resistint l'atac final del canadenc Marco Arop, que va cedir per una única centèsima (1:41.20). Tots dos van signar la tercera i la quarta millor marca de tots els temps. El que era líder de l'any, l'algerià Djamel Sedjati (1:41.46), es va haver de conformar amb el bronze (1:41.50). La temperatura i els decibels de l'estadi es van intensificar amb els elèctrics 100 m tanques. En una arribada ajustadíssima, la nord-americana Masai Russell es va emportar l'or (12.33) per una centèsima sobre la francesa Cyréna Samba-Mayela (12.34), que després de deu jornades va sumar la primera medalla per a l'atletisme francès. Va completar el podi Jasmine Camacho-Quinn (12.36), que defensava la corona de Tòquio. ■

Atletisme. Repescat a última hora per la baixa de Sisay Lema, el fondista etíop triomfa en la marató de París amb un nou rècord olímpic (2h06:26) en un circuit que és un autèntic trencacames

Tola, de suplent a campió

X. Agustí
BARCELONA / PARÍS

L'arribada a l'esplanada del palau dels Invàlids, un imponent complex arquitectònic del segle XVII construït com a residència reial per a soldats i militars francesos retirats i discapacitats, va recuperar ahir tot el sentit després d'un circuit de marató olímpic duríssim, un autèntic tobogan trencacames que va convertir la prova en una cursa de pura supervivència. L'etíop Tamirat Tola, guanyador de la marató de Nova York el 2023, no només es va adaptar millor que ningú a aquestes circumstàncies sinó que a més ho va fer, sorprenentment, establint un nou rècord olímpic (2h06:26). Va rebaixar en sis segons la plusmarca del malaguanyat Samuel Wanjiru (2h06:32) a Pequín 2008.

Kipchoge es retira

Tola, que havia entrat en l'equip etíop a última hora per cobrir la baixa de Sisay Lema, va prendre el relleu del llegendari kenyà Eliud Kipchoge. L'exrecordista mundial de 39 anys aspirava a una tercera corona consecutiva, però en cap cas va estar en disposició de lluitar per la victòria i va optar per la retirada en el quilòmetre 31. El nou campió va precedir el belga Bashir Abdi (2h06:47) i el kenyà Benson Kipruto (2h07:00), que es van jugar les places d'honor en els tres últims quilòmetres.

El primer moviment important de la prova el va fer l'italià Eyob Faniel, que poc després de passar pel quilòmetre 10 es va escapar en solitari. L'aventura va durar més o menys 10 quilòmetres i abans d'arribar a l'equador ja es va veure superat per Tola, que va creuar els 21,097 km en 1h04:51. En aquest punt, Kipchoge, posant-se la mà al maluc esquerre, ja havia perdut pistonada i transitava molt endarrerit, lluny del cap de la cursa. Encara faltava l'autèntic mur de la prova. Com si es tractés d'un especialista de muntanya, Tola va ser el més fort a l'hora d'escalar el tram més exigent del circuit, entre el km 28 i 29 amb un pendent de 13,5% de desnivell que va causar estralls entre els corredors. Superada aquesta paret, el corredor etíop va passar el quilòmetre 30 en 1h31:12, amb 11 segons de marge sobre el britànic Emile Cairess i 15 respecte al seu compatriota Deresa Geleta. A partir d'aquí, el circuit va entrar en una fase amb baixades molt pronunciades, un autèntic tobogan, però Tola va persistir i va posar la directa rumb a la victòria final. ■

Tola, Abdi i Kipruto, honorats davant el palau dels Invàlids ■ EFE

Els resultats

Marató

1r	T. Tola (Etiòpia)	2h06:26
2n	B. Abdi (Bèlgica)	2h06:47
3r	B. Kipruto (Kenya)	2h07:00
34è	I. Chakir	2h11:44
39è	K. Bekele (Etiòpia)	2h12:24

Ibrahim Chakir progressa fins al 34è lloc (2h11:44)

Competint de menys a més i dosificant molt bé les seves forces, el vilafranquí Ibrahim Chakir es va classificar en 34è lloc (2h11:44) al davant de tota una llegenda de la distància, l'etíop Kenenisa Bekele (39è amb 2h12:24), en el seu últim ball olímpic. "Les sensacions han estat bastant bones. He arribat amb molta força. Llàstima que després de la pujada tant forta he començat a patir rampes als quàdriceps, als *ísquios*, i als bessons, i he hagut d'anar amb compte fins que no m'he recuperat. No em volia quedar tirat. He fet la segona part de la marató més ràpid que la primera [1h06:07 i 1h05:37] i això significa que he corregut bastant bé i de manera intel·ligent", va comentar el vigent campió d'Espanya de la distància, que va comptar amb el suport d'una quarantena de vilafranquins durant el recorregut.

Chakir no va poder reprimir les llàgrimes d'emoció i va confessar que havia passat unes setmanes molt dures perquè just abans de la mitja marató de l'europeu de Roma va tenir un accident i va haver de fer part de la preparació amb una fissura a les costelles. Avui serà el torn de la marató femenina (8 h) amb la participació de la corredora de Sant Joan de Vilatorrada Txell Soler.

BREUS

GOLF

Lydia Ko tanca el cercle a París. La neozelandesa nascuda a Seül (1997) va guanyar el torneig femení de golf per aconseguir l'or que se li va resistir a Rio (plata) i a Tòquio (bronze), conservant el primer lloc en l'última jornada amb 71 cops. En total, 278 (-10) amb l'alemanya Esther Henseleit, plata amb 280, després de pujar 11 llocs amb una targeta de 66 ahir, i la xinesa Xiyu Janet Lin, completant el podi, amb 281. ■

PIRAGÜISME

El triplet de Lisa Carrington. La neozelandesa va guanyar en K1 500 la seva tercera medalla d'or a París, com ja havia fet també a Tòquio. Carrington acumula vuit medalles d'or olímpiques i una de bronze. ■

OLIMPISME

Bach ho deixarà. El president del Comitè Olímpic Internacional, Thomas Bach, va anunciar que deixarà el càrrec l'any que ve i no es presentarà a un altre mandat. Per allargar la seva estada, de fet, s'hauria hagut de canviar la Carta Olímpica. "He arribat a la conclusió que no havia de demanar allargar el mandat", va comentar l'alemany, que presideix el COI des del 2013. El COI preveu escollir successor el març del 2025 a Atenes. ■

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

De les aigües braves a les tranquil·les de l'estadi nàutic de Vaires

Vaig arribar dissabte a l'estadi nàutic de Vaires-sur-Marne, a l'est de París camí d'Eurodisney, quan ja feia dies que s'havien acabat les proves d'aigües braves i es disputaven les últimes de piragüisme esprint. Una llàstima sabent que els meus orígens per part materna són al Pallars Sobirà, amb el ferèstec Noguera Pallaresa, que sempre ha estat un riu ple de caiacs. El 1992, pels Jocs de Barcelona, fins i tot vaig escriure un article en què en reivindicava la idoneïtat com a seu, però es va decidir construir el Parc Olímpic del Segre, a la Seu d'Urgell, per qüestions de logística hotelera, tenint Andorra al costat.

Allà s'entrena el flamant medalla de bronze en K1 Pau Echaniz, afillat de la veterana Maialen Chorraut, que ha celebrat com seu aquest metall perquè és la companya del seu pare i entrenador Xabier Echaniz. I, en aigües més tranquil·les, el lleidatà Saúl Craviotto s'ha convertit en l'esportista estatal amb més medalles de la història, sis, després de penjar-se en K4 1000 m un bronze. Una delegació estatal de piragüisme que ha superat la vela en nombre de medalles, 23, de tots el temps.

Antía Jácome ■ EFE / A. HAIDER

Malauradament, no vaig poder visitar bé tot el recinte d'aquest estadi nàutic que es va inaugurar el 2019 i que inclou el llac, també per al rem, i les aigües braves. Havia de seguir els darrers participants. Entre ells, la pontevedresa Antía Jácome, que, en canoa C1 200 m, va quedar quarta després d'haver estat sisena a Rio 2016 i cinquena a Tòquio 2020. Només té 24 anys, i li vaig desitjar sort ara que alguns ja comencen a pensar en Los Angeles 2028.

Espanyol. L'equip, que fitxa Irvin Cardona, perd contra el Heidenheim

Un reforç i molts detalls per polir

2	Heidenheim
1	Espanyol

HEIDENHEIM: Müller, Schöppner (Breunig, 45'), Gimber (Pieringer, 68'), Mainka, Scienza (Busch, 68'), Wanner (Maloney, 68'), Honsak (Conteh, 45'), Föhrenbach (Theuerkauf, 68'), Kerber (Maloney, 68'), Traore (Thomalia, 68'), Kaufmann (Beck, 45').

ESPANYOL: Fortuño, Tejero (Jofre, 76'), El Hilali, Calero, Cabrera, Romero (Brian Oliván, 76'), Pol Lozano (Alex Král, 60'), Aguado (Bauza, 76'), Gragera, Pere Milla (Véliz, 60'), Puado (Gastón, 76').

GOLS: 0-1 (52') Javi Puado. 1-1 (65', p.p) Sergi Gómez. 2-1 (81') Breunig.

ÀRBITRE: Michael Bacher.

COMENTARI: L'Espanyol va posar punt final a la pretemporada amb una derrota contra el Heidenheim, un equip que milita a la Bundesliga després d'estrenar-se i mantenir-s'hi. Els blanc-i-blaus van millorar la imatge que van oferir en els darrers duels de preparació, valents en la pressió avançada i amb una clara voluntat de sortir amb la pilota controlada des del darrere, però encara van evidenciar certs problemes en la parcel·la ofensiva, incapaços de transformar les poques ocasions que generen. A més, després del gol de Puado, els alemanys van remuntar. El club va tancar també el cinquè fitxatge, el davanter francès Irvin Lozano, que va destacar al Saint-Étienne, cedit per l'Augsburg.

Barça. L'estrena de Pere Romeu acaba amb un 1-5 al camp del Hoffenheim

La primera golejada del nou cicle

1	Hoffenheim
5	Barça

HOFFENHEIM: Tufekovic, Kaut, Memeti, Janssens, Doorn, Cazalla, Grabowska, Kössler, Cerci, Feldkamp i Dongus. (Dick, Lindner, Rankin, Corley, Alber, Harsch, Hickelsberger, Delacaw, Weib i Diehm).

BARÇA: Gemma Font, Marta, Jana, Mapi, Judit Pujols, Alba Caño, Pina, Noah Bezis, Graham Hansen, Pajor i Clara Serrajordi (Aïcha, Engen, Rolfö, Ona, M. Muñoz, Walsh, Cèlia Segura, Szymczak, Schertenleib, Kika Brugts, Nazareth, Bruna Vilamala).

GOLS: 1-0 (38') Kössler. 1-1 (42') Pajor. 1-2 (45') Pina. 1-3 (59') Engen. 1-4 (71') Walsh. 1-5 (75') Bruna.

ÀRBITRA: Selina Menzel. **T.G.:** Szymczak, del Barça

COMENTARI: El Barça de Pere Romeu va tancar l'estada de pretemporada a Alemanya amb un amistós, el primer, al camp del Hoffenheim. Tot i que les alemanyes van marcar primer, el Barça va reaccionar amb contundència i va acabar golejant en el debut d'Ewa Pajor -autora del primer gol- i Kika Nazareth.

Natació artística. La catalana Iris Tió i l'andalusa Alisa Ozhogina mantenen la posició que portaven en la rutina lliure, però en cap moment poden lluitar per pujar al podi

Setena posició per al duet

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Iris Tió i Alisa Ozhogina en un moment de la rutina lliure ■ EFE/ LAVANDEIRA JR

Iris Tió i Alisa Ozhogina van finalitzar en una bona setena posició després de la rutina lliure del duet i es van quedar a més de 36 punts de la medalla de bronze. La catalana i l'andalusa van finalitzar la rutina tècnica en el setè lloc i en aquesta rutina lliure, que estrenaven i que està dedicada a la Sagrada Família de Barcelona, van mantenir aquesta plaça. Iris Tió i Alisa Ozhogina van aconseguir en la rutina lliure la vuitena puntuació amb 267.4021. Amb una dificultat de 54.000, el duet estatal va sumar en els elements de dificultat 180.6021 punts, mentre que en la impressió artística va aconseguir 86.8000 punts. Per a la puntuació total es van sumar els punts de la rutina tècnica de divendres (254.0816) i els de la rutina lliure, i això les va situar amb un total de 521.48.37 punts. Aquesta setena posició final supera l'onzena plaça que Iris Tió i Alisa Ozhogina van aconseguir a Tòquio 2020.

La catalana i l'andalusa van superar en la classificació el Japó, que estava en la sisena posició després de la rutina tècnica i va fallar i va tenir una *base mark* (507.0804), però van ser superades per Grècia. Amb Sofia Malkogeorgou i Evangelina Platanioti el duet grec va fer història amb una dificultat de 60.200, la màxima de sempre en els duets, i van passar de la vuitena a la sisena plaça amb 532.3002 punts.

El títol per a les xineses

La Xina, amb les germanes bessones Wang Liuyi i Wang Qianyi, va aconseguir el títol olímpic amb un total de 566.4783 punts. En la rutina lliure només van sumar la quarta nota però portaven molt avantatge de la rutina tècnica i van mantenir el primer lloc. Per la seva banda, la Gran Bretanya de Kate Shortman i Isabelle Thorpe van donar la sorpresa i de la quarta plaça van passar a la segona posició amb 558.5367 punts, i van superar per només 14 centèsimes de punt les neerlandeses Bregje de Brouwer i Noortje de Brouwer, també bessones, que van acabar terceres amb 558.3963. Les també bessones austríaques Anna-Maria i Eirini-Marina Alexandri eren segones i van baixar fins a la quarta posició. ■

Bessones

Dues parelles de bessones van estar al podi: les xineses i les neerlandeses

La classificació

Duets

1r Xina	566.4783 punts
2n Gran Bretanya	558.5367 punts
3r Països Baixos	558.3963 punts
4t Àustria	555.6678 punts
5è Ucraïna	538,6684 punts
6è Grècia	532.3002 punts
7è I. Tió i A. Ozhogina	521.4837 punts
8è Japó	507.0804 punts
9è Canadà	492.4279 punts
10è Estats Units	484.7488 punts
11è Israel	482.4082 punts
12è Mèxic	471.5946 punts
13è Corea	455.3167 punts
14è França	430.3803 punts
15è Egipte	422.1791 punts
16è Austràlia	408.1053 punts
17è Nova Zelanda	354.6006 punts

Pentatló modern. La primera dona de l'Estat als Jocs en aquesta modalitat acaba segona en la seva semifinal i és la setena en punts

Laura Heredia, a la final en el seu debut olímpic

B.S.
PARÍS / GIRONA

Laura Heredia (2000), la primera atleta catalana i de l'Estat espanyol que disputa el pentatló modern en uns Jocs, serà també aquest diumenge l'última a competir a París. Ho farà en la final de la disciplina que inclou esgrima (espasa), natació (200 m lliures), hípica (salt) i laser run (tir amb pistola i cursa a peu amb quatre voltes de 800 metres). La subcampiona dels Jocs Europeus a Cracòvia el 2023 començava la jornada d'ahir en el 24è lloc i la va acabar setena, per accedir a una final al Palau de Versalles on hi haurà 18 atletes més. "He gaudit molt i m'he sentit molt bé. En la prova d'hípica he guanyat, en la natació he fet una bona feina i en el làser em sentia molt a gust, tot fluïa" va sintetitzar la del Baix Llobregat, que assegurava: "No tinc res a perdre i donaré el meu cent per cent."

Heredia, que s'havia estrenat dijous en la ronda de classificació d'esgrima (210 punts amb 17 victòries i 18 derrotes) va aconseguir la màxima puntuació amb el cavall (300), i va ser la primera de la seva semifinal, en què després seria setena en la ronda extra d'esgrima (210 punts) i 15a en natació amb un temps de 2:21.47 que la deixava en el novè lloc provisional (782), que marcava el tall per accedir a la final. En el seu punt fort, la laser run, la de Santa Coloma de Cervelló va arribar de bracet amb la francesa Elodie Clouvel –la millor de la semifinal amb 1.398 punts, un més que la catalana– i l'hongaresa Michelle Gulyas, tercera, empatada amb la seva compatriota, Blanca Guzi, quarta, amb 1.397.

La millor en la semifinal va ser l'anglesa Kerenza Bryson, bronze en l'últim mundial, amb 1.402, seguida de les italianes Elena Micheli i Alice Sotero (1.401), la sud-coreana Seungmin Seong (1.400) i la també anglesa Kate French (1.398).

"Em veig amb cor d'obtenir un diploma olímpic. I si tot va molt bé, podria estar en les medalles", va dir sobre el paper que pot fer en aquesta darrera jornada dels Jocs. ■

Laura Heredia ■ SZILARD KOSZTICSAK / EFE

Waterpolo. Onze catalanes formen part d'una brillant selecció espanyola femenina que puja al capdamunt del podi olímpic al superar la potent Austràlia en una extraordinària final

Un or per a la història

9	Austràlia
11	Espanya

AUSTRÀLIA: Palm, Armit, Halligan, Green, A, Andrews (1), Arancini i Kearns -equip inicial-; Gofers, C. Andrews, Hearn (2), Williams (5), Jackovich (1) i Longman (p.s.).

ESPANYA: Terré, Espar (2), Pérez, Crespí, Ruiz (1), Forca i Garcia (3) -equip inicial-; Piralkova, Ortiz (4), Peña, Camus, Leitón (1) i Ester (p.s.).

PARCIALS: 2-2, 0-1, 3-4 i 4-4.

ÀRBITRES: N. Debreceni (Hongria) i A. Franulovic (Croàcia).

Albert Camps
BARCELONA / NANTERRE

Un or històric. Onze jugadores catalanes, dues jugadores madrilenyes, un seleccionador estatal madrileny i el seu equip tècnic van fer entrar la selecció espanyola femenina en la història amb un títol olímpic impressionant i molt desitjat. El combinat estatal es va situar per mèrits propis al capdamunt del podi a París 2024 després d'haver disputat dues finals olímpiques anteriorment, en què es va haver de conformar amb el segon lloc i la medalla de plata (Londres 2012 i Tòquio 2020). Amb aquesta medalla d'or olímpica Espanya completa el triplet d'or en els grans campionats, ja que té un títol mundial a Barcelona 2013) i tres europeus (Budapest 2014, Budapest 2020 i Split 2022).

Laura Ester, Martina Terré, Isabel Piralkova, Anni Espar, Bea Ortiz, Nona Pérez, Paula Crespí, Elena Ruiz, Judith Forca, Maica Garcia i Paula Leitón van ser les representants catalanes de l'equip i van estar molt ben acompanyes per Pili Peña i Paula Camus, i dirigides de manera magistral pel seleccionador estatal Miki Oca. Totes les jugadores van estar a un alt nivell, però en la final van destacar especialment Bea Ortiz amb quatre gols, Maica Garcia amb tres, i la portera Martina Terré, que va fer quinze aturades.

Les jugadores estatals, molt contentes al podi amb les seves medalles d'or ■ EFE / LAVANDEIRA JR.

Dues plates

L'equip estatal havia arribat a la final dos cops i havia perdut, a Londres 2012 i a Tòquio 2020

Els vestidors

“Estic en xoc. No em puc creure que hagi passat, que per fi siguem campiones olímpiques”
Maica Garcia
JUGADORA DE LA SELECCIÓ ESPANYOLA

“Ho hem aconseguit. La tercera havia de ser la bona i la tenim, la tenim”
Paula Leitón
JUGADORA DE LA SELECCIÓ ESPANYOLA

La dada

15
Aturades va fer la portera Martina Terré i no va encaixar cap gol en el segon període

Molta lluita

La final es va iniciar amb molta intensitat i molta lluita. Austràlia es va avançar al transformar un penal en la segona jugada d'atac, però Paula Leitón va empatar tot seguit i Elena Ruiz va situar l'1-2 en el marcador amb un penal. Les australianes van disposar de bones ocasions de gol, però la portera Martina Terré va iniciar el seu recital de bones aturades. A només dos segons del final del primer quart Austràlia va empatar (2-2). El segon període va estar dominat per les defenses i les porteres, i només un gol de Maica Garcia a poc més d'un minut del descans va situar el 2-3 a la meitat de la final.

Bea Ortiz va aparèixer en la vessant anotadora en el tercer quart, va anotar tres gols seguits i va consolidar l'avantatge, arribant als tres gols de marge (3-6). Alice Williams va marcar el seu tercer gol, va reduir el marge i després d'un gol de penal d'Anni Espar, les australianes van anotar el 5-7 amb què es va entrar en els darrers vuit minuts de la final. Austràlia es va situar a un sol gol (6-7) en l'inici del darrer període, però dos gols seguits de Bea Ortiz i Maica Garcia va tornar a situar el marcador en els tres gols de marge a quatre minuts del final. La victòria final i el títol es van sentenciar en els darrers tres minuts amb un gol d'Anni Espar, una aturada de Martina Terré, la quinzena, i un gol de Maica Garcia a 1:49 del final que va representar el 7-11. Espanya va saber jugar els últims minuts esgotant el temps en els seus atacs i els dos gols d'Austràlia no van ser suficients. ■

Els resultats

Final
Austràlia - Espanya .... 9 - 11

Tercer i quart llocs
Estats Units - Països Baixos .... 10 - 11

Cinquè i sisè llocs
Hongria - Itàlia .... 15 - 12 penals

Setè i vuitè llocs
Grècia - Canadà .... 19 - 10

Pretemporada. Lamine Yamal i Ferran Torres també es van exercitar per primera vegada amb el nou tècnic blaugrana

Dani Olmo ja s'entrena a les ordres de Flick

Marta Escubós
BARCELONA

Després de dos dies de descans, el Barça va tornar ahir a la feina amb una cara nova, la de Dani Olmo. Menys de 24 hores després de firmar com a nou jugador blaugrana, el terrassenc ja es va exercitar amb els seus nous companys per preparar el trofeu Joan Gamper, aquest dilluns a les 20 h. Una doble sessió en què Lamine Yamal i Ferran Torres també es van entrenar per primera vegada a les ordres de Hansi Flick. Tots dos es van incorporar la setmana passada, mentre el Barça encara es trobava de gira pels Estats Units. Qui no es va entrenar va ser Vitor Roque, amb un procés febril. ■

Mercat. El Barça ingressarà 18 milions que no entraven en la previsió inicial

Julián Araujo i Todibo deixen diners

J.S.
BARCELONA

Bones notícies per al Barça des d'Anglaterra. El West Ham va fer oficial ahir el fitxatge de Jean-Clair Todibo, excentral del conjunt blaugrana, i que ara militava en el Niça. L'acord entre els dos clubs ha estat en forma de cessió fins al proper 30 de juny del 2025, amb una compra obligatòria per part dels anglesos de 40 milions d'euros. El Barça es va guardar el 20% d'una futura venda del futbolista quan el va vendre al Niça per 8,5 milions l'estiu del 2021. Al conjunt blaugrana, doncs, li toquen 8 milions més quan s'efectuï el pagament corresponent entre els dos clubs que han acordat la transacció.

Entre aquests 8 milions, i els aproximadament 10 que cobrarà el Barça pel traspàs del lateral mexicà Julián Araujo al Bournemouth, els catalans obtindran una alenada d'aire a les arques del club. Julián Araujo va aterrar a can Barça provinent del LA Galaxy per 4 milions el 2023. ■

L'ESPORTIU
DIUMENGE, 11 d'agost del 2024
www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat
GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

Un boicot a l'hongaresa

"El plenari del Comitè Olímpic Espanyol, reunit aquest matí i reconsiderant, a petició de la Presidència del Comitè Olímpic Internacional, el problema de la participació espanyola a l'Olimpíada de Melbourne, amb tot el respecte lamenta comunicar que es ratifica per unanimitat en l'acord de no assistir als Jocs [...], interpretant així el sentiment del poble espanyol de respecte i dolor davant el poble hongarès." La nota anterior va aparèixer publicada a la premsa el 7 de novembre del 1956; i informava del boicot d'Espanya a la XVI Olimpíada, que s'havia de celebrar a Melbourne, Austràlia, dues setmanes després. Si fem cas a la nota, el principal motiu d'aquella decisió era el rebuig a la repressió de la Unió Soviètica a la revolta d'Hongria, que havia començat el 23 d'octubre anterior.

El comunicat de la Secretaría Nacional del Movimiento, que era l'organisme que havia pres la decisió, era més explícit i incloïa un argumentari ben detallat. En el text es feia referència al "sentiment del poble espanyol", que "no s'avé a intervenir en una olimpíada en circumstàncies com les actuals, en què s'estan trepitjant la dignitat i la independència dels pobles sobirans, i que culmina amb la sanguinària invasió d'Hongria, decretada pel comunisme internacional." Segons la nota, la intervenció soviètica era especiament preocupant per al govern franquista, perquè "ens recorda la que fa vint anys van intentar consumar a la nostra pàtria". En l'escrit es recordava el boicot d'Espanya als Jocs del 1936; però obviava explicar que aquest havia estat motivat pel rebuig del govern republicà a l'Alemanya nazi. Contràriament, s'afirmava que els atletes espanyols no havien anat a Berlín perquè "estaven lliurats al suprem esport de jugar-se la vida per salvar, entre altres, els valors de l'esperit que precisament haurien de donar-se cita en els Jocs Olímpics". En la nota de premsa també hi havia una referència a l'Olimpíada Popular que s'havia de celebrar a Barcelona el 1936 i que es va haver de suspendre a causa de l'aixecament militar. Concretament, es deia que "el comunisme internacional va escollir el nostre propi solar, Barcelona, per muntar una pseudoolimpíada portant-nos a tots els capitostos actuals del comunisme europeu per desenvolupar aquí la matei-

La desfilada de les delegacions als Jocs de Melbourne ■ ARXIU

xa macabra activitat que en aquests moments pateix el noble poble hongarès". L'argumentari, doncs, lligava la situació del 1956 amb la del 1936; i l'ocupació soviètica amb la guerra civil. Però oblidava explicar que la "croada contra el comunisme" del 1936 s'havia fet de bracet amb l'Alemanya nazi i la Itàlia feixista, uns aliats que resultaven especialment incòmodes vint anys després.

Si fem cas a la versió oficial, doncs, Espanya no va participar en aquells Jocs com a mostra de "respecte i dolor davant el poble hongarès". En realitat, hi havia altres motius, com els que es poden llegir en l'acta de la reunió del Comitè Olímpic Espanyol, publicada en el *Boletín Oficial de la Delegación Nacional de Educación Física y Deportes*. Allà es reconeixia obertament que no es va considerar "conveniente la participació en esports d'associació pel nombre d'integrants i per les despeses derivades". En altres paraules, que no hi havia diners. De fet, ja des d'abans que s'iniciés la revolta hongaresa, només es plantejava la possibilitat d'enviar-hi alguns esportistes destacats, com ara l'atleta Miguel de la Quadra Salcedo, el gimnasta Joaquín Blume o el nedador Enrique Granados.

OPINIÓ

Hi ha dubtes abans de l'inici?

El Girona acaba la pretemporada guanyant tan sols un matx, una situació totalment contrària al curs passat, quan va acabar invicte durant la preparació d'estiu, amb cinc triomfs en set partits. Aquesta dinàmica ha deixat un regust amarg, ja que he vist moments en què l'equip semblava perdut sobre el terreny de joc. El més preocupant, però, és la gestió del joc amb pilota. Les paraules de Míchel ressonen amb força: "Estic preocupat perquè hi ha coses que no controlo a l'equip." I té tota la raó, ja que les sensacions són poc esperançadores. A més, la lliga comença en un context en què el mercat de fitxatges està en plena ebullició, amb molts equips que encara no tenen una estructura clara i que afronten la competició amb nombrosos fronts oberts. Aquesta falta de serietat no ajuda, i la realitat és que és una pena que el mercat no es tanqui abans que comenci la lliga, cosa que generaria més estabilitat. Els efectes dels Jocs Olímpics i de l'Eurocopa han estat evidents, i han impedit que el Girona, i altres equips, puguin fer una pretemporada digna d'un club professional. Les paraules de Míchel indiquen que ell mateix és conscient que aquest curs serà complicat, i no és estrany, tenint en compte que la competició arrenca dijous i que, en poc més d'un mes, també començarà la Champions. L'exigència serà màxima, amb més d'un partit per setmana. L'equip ha de buscar la manera de trobar sensacions i és impossible no confiar-hi amb la feina de Míchel i l'equip. ■

Arnau Madrià

L'ESPORTIU
C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.
info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014
Amb el suport: Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.